

Een mix van theater en kookworkshop: na deze voorstelling verlaat je de theaterzaal niet met een lege maag

Kun je door te koken de wereld redden? Dat onderzoekt Sien Vnmaele in haar zintuiglijke theatervoorstelling 'Zeemaal'. Schuif mee aan tafel en aanschouw hoe de theatermaker haar klimaatangst bezweert in de keuken.

Oerwater. Chips van zee-eik, zeeravioli met vis-zonder-vismousse ... Het zijn enkele van de gerechtjes die Sien Vanmaele kookt tijdens *Zeemaal*: een gesmaakte en bejubelde mix van lezing, theater, kookworkshop en maaltijd. Goed en gezond voor je lijf, en tegelijkertijd goed voor het milieu.

Met je voorstelling probeer je je klimaatangst te bezweren. Herinner je je nog wanneer die angst zich bij jou begon te manifesteren?

Sien Vanmaele: "Ik ben opgegroeid aan de kust en na een aantal omzwervingen, belandde ik in Antwerpen. Tijdens een hittegolf ben ik in een kramp geschoten. Aan zee was ik het gewend te kunnen afkoelen in het water of bij een frisse zeebries. In de stad voelde de warmte heel anders, er waren amper plekken om te zwemmen, de ventilatoren bleken uitverkocht en de regenton van mijn moestuin raakte leeg. Ik kon bijna niet meer ademen, ik voelde me opgesloten. Na die hittegolf volgde er een hevig onweer. Midden in de stad moest ik van mijn fiets stappen omdat de straten overstromden. Aan het station van Berchem zag ik hoe een bus vastliep in het water. Ik dacht: dit is het begin van het einde."

Hoe ga jij sindsdien om met die angst?

"De wereld komt sowieso hard binnen bij mij. In de keuken kruipen helpt dan. Na een stressvolle dag sta ik met gemak twee uur in de potten te roeren. Bezig zijn met mijn handen ontspant me, door iets concreets te doen, komt mijn gepieker tot stilstand. Tegelijk is het een manier om goed voor mezelf te zorgen. Omdat de manier waarop we doorgaans voedsel produceren en consumeren rampzalig is voor het milieu, ben ik me gaan verdiepen in duurzame voeding. Voor mij was dat dus dé manier om vat te krijgen op mijn klimaatangst."

De impact die je als individu kunt hebben op het klimaat is beperkt. Maakt dat je nooit moedeloos?

"Kleine acties hebben vaak grootse gevolgen. Ik merk elke dag dat ik anderen inspireer met mijn gedrag. Zo vertelden mijn ouders me onlangs dat ze naar een lokale boer zijn gegaan voor de groenten op het familiefeest in plaats van naar de supermarkt. Bij mijn vrienden of mijn collega's bij *Laika* zie ik hetzelfde

gebeuren. Ik probeer echt optimistisch te zijn over de impact die ik kan hebben. Doemdenken kan theatraal misschien wel interessant zijn, maar je kunt niemand aanzetten tot actie als je zegt dat het te laat is."

Zelf ga je in je voorstelling aan de slag met zeewier en algen. Wanneer is je voorstelling geslaagd?

"Ik hoop dat mijn publiek goesting krijgt om ook thuis met die ingrediënten te experimenteren én dat mensen zelf zilte planten zoals oesterblad, lamsoor of zeevenkel kweken. Dat zijn planten die maar weinig verzorging nodig hebben. Al breng ik zelf wel altijd een emmertje zout water mee als ik terugkom van de zee." (*lacht*)